

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égés: évre. 6 korona.
 Három szor ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETEKENT ÉGTSZER:
 szombaton és egyes rendki-
 vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
 Városi közzétartó városrész.
 főszerkesztő: T. az. Ide küldendő
 a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
 Városi könyvnyomda-vál-
 lalat irodája, ide küldendő
 az előfizetési díjak és hírdé-
 tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KOZMŰVELŐDÉSI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: **VECSEY IMRE.** — Felelős szerkesztő: **KONCZ AKOS.**

Kiadótulajdonos: **A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VALLALAT.**

A kóbor cigányokról.

(—cz.) Rablás a kenyerük és hideg vérel gyilkolnak, ahol pénzt sejtenerük, vagy ellentállásra találnak. Valamennyinek a lelkét fekete bűnök nyomják, erkölcs- és becsületről fogalmuk sincs és nem szeretik a munkát, a csendes foglalkozást, a mások vagyonára éhesek és éhségüket a legdurvább eszközökkel, az ártatlanok elpusztításával elégítik ki.

Legtöbb esetben eléri őket a törvény keze, de törvényeink humánus szelleme majd mindenkor megmenti a kötéltől őket. Mikor aztán kitöltik büntetésüket, még vadabbul törnek az emberek életére és vagyonára. A napokban történt hajmeresztő gyilkosságok és rablások bizonyára ismétlődni fognak a jövőben is, mert ezt a nomád életmódot folytatód, beestelen, erőszakos és parazita fajta megszelídíteni nem lehet sem szép szóval, sem a törvény szakaszaival.

Éppen azért itt az ideje, hogy az állam ezen rakoncátlan fekete haddal szemben kivételes megtorló intézkedéseket léptessen életbe.

A fenevadakra, ha elszaporodnak és árákat tesznek emberben és állatban, hajtóvadászattal rendeznek és irtják őket. Éppen úgy kellene tenni ezekkel az emberbőrbe butyott vadállatokkal is, mert egy modern államban nem lehet eltérni továbbra is veszedelmes garázdalkodásukat.

Barátja vagyunk a humanizmusnak és védeni tudjuk a bűnös embert, ha a nyomor és végszükség nyomása alatt összeütközésbe jön a törvényvel. De nem érzünk szánalmat azok iránt, akik lábbal tiporva a törvényt és morált, vad indulattal törnek a társadalom békéjére.

Annai felháborító cselekedetet követtek el már a kóbor cigányok, hogy betelt az emberek türelme. Nem szabad engedni, hogy ez a kóbor csapat napról-napra veszélyeztesse a közbiztonságot. Ha nem lehet őket radikális eszközökkel megfékezni drasztikus rendszabályokhoz kell nyulni. Nem kell őket kimélni, hadd pusztuljanak el örökös rabságban, vagy az akasztófán mindaddig, míg a törvény rá nem tudja őket kényszeríteni a békés foglalkozásra és az állandó letelepülésre.

Első sorban is nem volna szabad őket még megpihenni sem hagyni a községek és városok határaitban. A vad, ha folyton úzik elpusztítja önmagát. Ahol megjelennek össze kell őket fogdosni és illetőségi helyükre zavarni. El kell venni

tőlük a gyermekeket és lelencházakba internálni. El kell továbbá tőlük tiltani a ló- és szekértartást, hogy ne vándorolhassanak oly könnyedén vármegyékről-vármegyékbe. Ha pedig főbenjáró bünt követhetnek el, velük szemben a legszigorubb megtorlási mértéket kell alkalmazni és megfosztani őket hosszú időre szabadságuktól.

Mivel pedig a felnöttekből már alig lehet kirtani a gonosz szellemet, legokosabb reorganizációjukat gyermekeiken kezdeni. Neveljük a fekete csemetéket az állami lelencházakban, talán ily módon évtizedek múlva meglehetne változtatni őket. Ha azonban velük szemben is hangoztatjuk a humanizmust, ha nem tesszük lehetővé a garázdalkodásukat, folyton ismétlődni fognak a dánosi esetek és emberirtó gaztettek.

A cigánykérdés megoldása időhalasztást nem tűrt el. A napokint ismétlődő bestiális büntettek arra intik a törvényt és társadalmat, hogy ezen pokolbeli fajzattal végezzen olyképpen, hogy vadságuk vagy elnémuljon, örökre, vagy a hatalmas nyomása és a törvény ereje alatt valamilyen megszelídáljon.

Építsünk nyaralókat és tisztviselő telepet.

[K] A jövő évben megkezdik a nagyerdei körút építését, ezzel kapcsolatban ideje volna gondolkodni azon kérdés felett is, vajjon nem volna-e helyes nyaralókat építeni, akár a körút, akár a sámsóni vasút mentén. Mivel pedig az előbbi vonalon való építéshez talán a park és belső erdőrész rovására esnék, nézelünk szerint a nyaraló-telepet a sámsóni utvonalon két oldalán lehetne létesíteni: a mostani nyaralók úgy is rozogák, alkalmatlanok és a legnagyobb mértékben tűzveszélyesek, végül a legtöbbje oly silányul van felszerelve, hogy párját nem találhatjuk seholsem: egyik helyen nincs pince a lakáshoz, a másiktól hiányzik az illemhely, a harmadikban egy-egy erősebb lépésre táncot járnak a szekrények és asztalokra helyezett poharak, az ablakok, ajtók rosszak; egyszóval egész okosan mondta valaki, hogy legjobb volna a nagyerdei nyaralókat lerombolni, helyükön parkot csinálni és a sámsóni vasútvonalon mentén új nyaralókat, esetleg tisztviselő telepet létesíteni.

A városi tanács ez év folyamán utasította a mérnöki hivatalt, hogy a nagyerdei városi nya-

ralók teljes rendbehozására tegyen javaslatot és készítsen költségvetést. A mérnöki hivatal alaposan megvizsgálván az épületek szerkezetét és hidányait, beadja jelentését. A jelentés szerint az összjavítási munka körülből 50,000 körönába kerülne. A városi tanács, igen helyesen, sokalta ezt az összeget, amin nem is esodálkozunk, mert annak idején az összes villák ufonnaan való építése sem került ilyen összegbe.

Ami a nyaralóknak, vagy nevezük tisztviselő telepnek építését illeti, mi ugy vélekedünk, hogy a várost ilyen nagy költséggel járó alkotásokba belevinni nem lehet. A város, ha van pénze, jövedelmezőbb vállalatokba fektetheti azt. Ellenben, ha a város jogelismerés fejében telket ad a nyaralók és tisztviselőtelep létesítésére, már is meg adta az alkalmat a munka folytatására.

A számolni vasul mentén a nyaralók építése nem járna erdősuzitással. A város nem veszene semmit a telkek átengedésével. Sőt nyerne, mert az építelők és város között lehetne oly szerződést kötni, melynek értelmében, például ötven év múlva az összes épületek a város tulajdonába mennek át teljesen ingyen.

Ne gátolja ezen telep létesítését az a téves nézet, hogy ezáltal a belső város vesz erejéből és emberlőmegéből. Veszlett igenis, a várost körülvevő földek parcellázása folytán. Ezt kellett volna elsősorban is megakadályozni. Valóságos kis falvak veszik körül Debreczent és mi sokan azt hiszik, hogy a parcellázások által a földhöz ragadt szegény embereken segítettek, addig mi illetékes helyekről tudjuk, hogy a szegény emberek nagy részét a megvásárolt terület rövid időn belül válságba sodorta. Vagyis az olcsó pénzen összevett és parcellázott földek nem a szegény embert tették gazdagga, hanem a parcellázók Wertheim-szekerényét töltötték meg bankókkal.

A Nagyerdőn létesítendő tisztviselő telep, legyen az nyári vagy állandó téli-nyári lakhatásra berendezett, bizonyára nem fog rontani semmin és senkin. Az ott lakók akkor is a városból fognak élni és onnan szerzik be szükségleteiket, ott nem lesznek boltok, koresmák, mint a most léteült telepeken és ami fő, az ott létező telep egyáltalában nem fog semmi terhet róni a városra.

A város még most talán nem is érzi azokat a terheket, melyek a jövőben rá fognak nehezedni a különböző telepek engedélyezéséből. Egy más után fognak jönni a telep lakói a városhoz különféle segítségüket kérni. Rendőrség, víládtítás, csatornázás, iskola és még sok egyéb, hogy aztán lesz-e módjában a városnak e kéréseket teljesíteni, nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy ellenkező esetben oly fejletlen állapotok fognak ott kifejlődni, melyek igen sok veszedelemnek lehetnek forrásai.

És tényleg ezek a telepek kivonják a kereskedelmi és ipari forgalom egy részét a városból. Valóságos kis bürzék ezek a telepek, ahol az életmesebbek dalmahodnak, a gyámoltalanok elpusztulnak.

A Nagyerdőn létesítendő tisztviselő- vagy nyaraló-telep létesítésére akad vállalkozó bank

és pénz-csoport. Ha a város harminc-egyetven nyaralóra való telket ad, az építkezés két hónap múlva megkezdődik. Az építelő tisztviselőnek egyelőre egy fillérről sem kell az építkezéshez hozzájárulnia. Kap egy teljesen modern, egészséges lakást és lakdapszemből törleszti az építkezés költségeit. Ezen törlesztési összegben azonban nemcsak az építkezés költsége van benne, hanem a köztisztviselési, vízvezeték, csatornázási, közbiztonsági, víládtítási költségek is.

Gondolkozunk a kérdés felett. Lapunk hátsóoldalán szives kétséggel nyitjuk meg ez eszme létesítése érdekében.

A drágasági pótlék ügye.

A drágasági pótlék kifizetése tárgyában a városi tanács a következő határozatot hozta:

8833 és 10,701.
1907.

A házipénztári hivatal jelentése a drágasági pótlékoknak a fizetéssel egyidejű kifizetése iránt és a magyar kir. belügyminiszter urnak 81.365/III—1907. sz. leirata, melylyel a városi tisztviselők, segéd- és kezelő személyzetnek, hajdú-, rendőr- és tiszti legénységnek, nemkülönbén a a többi szolgazemélyzetnek és végre a városi könyvnyomdánál alkalmazott állandó műszaki személyzetnek drágasági pótlék iránti kérelme ügyében hozott 112.5264—1907. bkgy. sz. közgyűlési határozatot jóváhagyja.

Határozat.

A kormányhatósági jóváhagyás tudomásul vétetvén, a jóváhagyással ellátott fent is hivatolt 112.5264—1907. bkgy. sz. közgyűlési határozat irattárba, hiteles másolatban a tisztviselők és alkalmazottak kimutatásával együtt a számvevői hivatalnak, a nyomdai állandó alkalmazottaknak érdeklőleg pedig ugyancsak a közgyűlési határozat hiteles másolata, tudomás és alkalmazkodás végett a városi nyomdávalallat üzletvezetőségnek kiadatni rendeltetik. Egyszersmind méltányolván a házipénztárnak azon kérelmét, hogy a drágasági pótlékok a fizetéssel egyidejűleg ugyanazon nyugta alapján legyenek felvevők s tekintettel azon körülményre is, miszerint a pénztárnak számfeljés nélkül fizetéseket teljesíteni nem szabályszerű: a városi tanács elrendeli, hogy f. é. július hó 1-től kezdődőleg a fenti közgyűlési határozat értelmében ezennel folyóvá tett drágasági pótlékok havi részleteit a házipénztári hivatal a fizetésekkel, valamint az évnegyedes lakbérrrel, irodai általánynyal s egyéb járandósággal egyidejűleg ugyanazon nyugta alapján fizesse ki, mely határozat szerint való elkönnyvelések eszközésére a számvevőség utasítatik.

Ennek folytán felhivatnak a törvényhatóság összes tisztviselői, kezelő személyzete és alkalmazottai, utóbbiak főnökeik után, hogy a fent mondott időtől kezdődőleg nyugtájukba az eddigi arányban és százalékban folyósított drágasági pótlék-illetményük havi részletét is foglalják be, mert azok ezentul későbbi rendelkezésig a havi

fizetéssel, lakbérrel, iroda-átalánnyal együttesen lesznek felveendőek.

Miről a számvevőség a kimutatás és hiteles másolattal, a házipénztár, a városi nyomdávalattal a hiteles másolattal; továbbá az összes tanács-tagok és hivatalfőnökök személyzetük tudomásba helyezése végett jkvi kivonaton értesítettnek.

Kélt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1907 július hó 22-én tartott üléséből.

Kiadta:

Illéssy Gyula,
jegyző.

Kedvezményt az iparvállalatoknak.

Hazánkban megindult az vállalkozási kedv kereskedelmi és ipari vállalatok létesítésére. Lassankint belátjuk, hogy a pusztán mezőgazdasági munkából meg nem élhetünk, hanem arra kell törekednünk, hogy mezőgazdasági terményeinket magunk dolgozzuk fel.

Eddig az történt velünk, hogy a föld megtermett kincsét elvitték tőlünk és más alakban drága pénzért eladták nekünk. Ezért vagyunk erőtlenekek, ezért vagyunk szegények. És mivel a szegénység sok okos dologra tanítja az embert, mi is okulva a magunk kárán, az egyoldalú mezőgazdaságot igyekszünk összekapcsolni és termékenyebbé tenni a kereskedelmi és ipari vállalatok létrehozásával.

Az ilyen kereskedelmi és iparvállalatok létesítését az egyes városoknak elsőrendű kötelességük támogatni eladhat nekünk. Biztosítani kell fejlődésüket, megóvni életüket, a helyes fejlődésüket gátló akadályokból és mindent el kell követni, hogy az elhelyezett tőke el ne vesszen, hanem gyarapodjék és hasznára váljék a köznek és egyeseknek.

Kedvezményeket kell adni a létesülni készülő kereskedelmi és iparvállalatoknak. Itt nem szabad fukarkodni, mert a gyári és kereskedelmi vállalatok nem csak pezsgőbb életet teremtenek a városokban, hanem nagy mértékben hozzájárulnak a szociális baj orvoslásához.

Első sorban ingyen telket kell adni az ilyen készülő vállalatoknak, továbbá tíz évi adó- és tíz évi követeltám- és helypénzmentességgel. Ilyen feltevések, illetve kedvezmények megadása esetén reménnyel indulhat meg egy-egy vállalat, ellenkező esetben azonban semmi reménységünk sem lehet arra nézve, hogy valamelyes vállalkozó pénzcsoport nálunk helyezze el a pénzt.

Természetesen mi nem kívánjuk, hogy a törvényhatósági közgyűlés vakon szavazza meg ezen kedvezményeket. Itt nem szabad a sötétbe ugrani, hanem csak akkor nyilatkozni, ha a létesítendő iparvállalatok terjedelmükről és az általuk előállítandó ipari termékek minőségéről részleteket mutatnak be.

Ne legyünk szűkkeblűek és ha ily kéressel fordulnak hozzánk, a lehetőség szerint teljesítsük azt, mert a teljesítéssel biztosítjuk a sikert és általa erkölcsi és anyagi erőt nyerünk.

K. Á.

A concivis fogadalma.

— 1707-ből. —

A debreceni ember, midőn a polgárok közé felvételt, a következő fogadalmat tette a Tanács színe előtt:

„Az Igaz Isten, ki Atya, Fiu és Szent Lélek, teljes Szentháromság, egy bizony örök Isten engemet úgy segéljen az én igaz hitemben, hogy ebben a concivisi állapotban, melybe most beállítottam, nemes Debreczen városának Feőbírájától, Tanácsától és több rendes Előljáráitól függök, hozzájuk illendő becsülettel és a Város közönsége javára szolgáló dolgokban engedelmességgel leszek.

A nemes városnak privilégiumai, szabadsági és jó rendtartási ellen sem nyilván, sem titkon nem igyekezem, nem cselekszem, sőt ha valamit olyat érzek, mely a Birónak, Tanácsnak és a Város szabadságának, szép egyenességének és jó rendtartásának sértődésére, ártalmára, kárára szolgálna, idején Előljáráimnak tudtára adom.

A nemes város szabadságával sem utazásomban, réveken, vákokon, harmincadokon és akár mely társasági alkalmatossággal concivisi passzusomnak közlésével, sem pedig együtt való közkereskedéssel senkit nem életek, velem együtt nem kereskedek, akár külső ember legyen, akár itt lakos, ha nem concivis.

Semmi szolgálatot, fizetést kerülő embert, annyival inkább cégérest, vétekben élő, vagy gonosztevőt mellettem, alattam nem tartok, lap-pangatót idején hírré teszem.

Házamban magam cselédjén kívül semmi lakót hir nélkül nem fogadok, hanem mind hozzám menetelkor, mind elmenetelkor felőle hirt teszek.

Ha ezen concivisi állapotból kiállok, vagy a városból kiköltözni akarok, azt is Előljáráimnak tudtára adom.

Isten engem úgy segéljen.

Felhívás a levéltári tisztviselőkhöz!

A napokban Kőszeghy Sándor Osváth Lajos vármegyei főlevéltárnok a vármegyei levéltári tisztviselők körében felhívást körözött, — tekintettel a nehéz megélhetési viszonyokra és az 1904. X. t.-c. megalkotása alkalmával történt mostoha elbánásra, — csatlakozásra hívják a kartársaikat ahhoz a mozgalomhoz, mely azt célozza, hogy a VIII. fizetési osztály a vármegyei levéltári tisztviselők előtt is megnyitassék. De hát kérдем tisztelettel a törvényhatósági joggal felruházott városok levéltári tisztviselőit, akik hasonlóan silány dotációval bírnak és amellyel sokkal terhesebb teendőket látnak el, (hogy más ne említsek, a levéltári kezelésen kívül, a közigazgatási és árszaki irattár is reájuk van bízva), nem látják elérkezettnek az időt arra, hogy jogos és méltányos követelésüknek érvényt szerezzenek, vagy legalább is felelmejk szavukat sérelmeik orvoslását sürgetendő?

Ilyen sérelem, mindjárt a pályá kezdetén is mutatkoz, nevezetesen a pályázati hirdetémy csak az illető tör-

*A fenti cikkre megjegyezzük, hogy a levéltárnokok igazán jogos mozgalmat az Országos Tisztviselői Szövetség a legmesszebbmenő támogatásban részesíteni hajlandó és lapunk a rovatát is készséggel bocsátjuk az e tárgyban felszólalók rendelkezésére. Szerk.

vényhatóság hivatalos lapjában és egy helyi lapban közöltek. Már most azt kérdezem, melyik levéltárnokjelölt olvassa az ország összes törvényhatóságainak hivatalos lapját, ami nélkül pedig nem igen lesz tudomása a vonatkozó pályázati hirdetményekről? A belügyminiszter 1894. évi 1854. számú igen helyesen indokolt rendeletével felkérte a főispánokat, hogy a levéltári pályázati hirdetményeket az országos levéltárral közöljék, sajnos azonban ez nem történt meg és így a levéltárnok-jelölt elszigetelten él és csak a véletlen sors-szeszélyétől függ az, hogy valamely pályázatról tudomást szerezzen.

Németországban, Franciaországban és Angliában hatalmas egyesületekbe tömörültek a levéltárnokok, akiknek társadalmi állását, anyagi helyzetét előnyösen befolyásolja az a nagy ethikai súly, amellyel az egyesület bír.

Miután a tagozott, külön-külön szervezkedés célra vezetőnek nem taláom, az volna szerény indítványom, miszerint „Magyar Levéltárnokok Országos Szövetsége” címmel, az Országos Tisztviselő Szövetség keretén belül, nint annak alosztálya, egy egyesület lenne létesítendő, mely egyesület a Szövetség erkölcsi támogatásával szakképesítésünk, javadalalmazásunk, munkakörünk, nemkülönben az egységes levéltári kezelés, illetve a levéltár- és a kapcsolatos irattár-ügy újabb rendezése érdekében eredménnyel szállhatna síkra. Mint az O. T. Sz. alosztálya a szövetségi hivatalos lap mellékleteként, talán „Levéltári közlemények” címmel szaklapot adna ki, amely érdekeinket állandóan szemmel kísérné.

Végül még legyen szabad felkérnem kartársaimat, hogy a fentiekre vonatkozólag nézetüket és véleményüket e lap hasábjain ismertetni sziveskedjenek.

Radies (Cseh) Vendel,

kép. köztörvényhatósági levéltárnok.

Az Országos Tisztviselő Szövetség alapszabályai.

(Jóváhagyva 115.870—1906. belügyminiszteri szám alatt.)

1. §.

A szövetség címe: Országos Tisztviselő Szövetség.

Székhelye: Budapest.

Hivatalos nyelve: magyar.

Pecsetje körirathban: Országos Tisztviselő Szövetség.

2. §.

A Szövetség célja, a magyar szent-korona területén működő összes tisztviselőket egy erkölcsi szervezetbe egyesíteni, az egyetemes tisztviselői kart érdeklő kérdéseket állandóan napirenden tartani, azokat tárgyalni és minden törvényes eszköz felhasználásával oda hatni, hogy ezek a kérdések a tisztviselői kar érdekében oldathassanak meg.

További célja a szövetségnek, hogy a tisztviselői részére anyagi függetlenséget biztosítson.

E célok elérésére a Szövetség

1. gyűléseket, kongresszusokat tart, az illetékes hatóságokhoz memorandumokat intéz és különösen ügyel arra, hogy a kisebb, főleg magánhivatalnokai állásban működő tisztviselők érdekei meg ne sértsessenek.

2. Egyes társadalmi mozgalmakban a tisztviselőket szolidaritis együttes állásfoglalásra bírja és azáltal igyekezik a tisztviselői karnak a mainál nagyobb tekintélyt, erősebb befolyást biztosítani.

3. A fővárosban és egyes vidéki magyar érzelmű városokban az államnak és a tarsadalomnak kieszközölnöd segítségével internátusok felállítására törekszik, egyes gyógyító fürdőhelyeket a tisztviselők és családtagjai részére adúló házakat tart fenn. Az internátusokat a tisztviselők ugy a tudományos, mint az ipari vagy kereskedelmi előkészítő pályán működő gyermekei igénybe vehetik.

4. Részvénytársasági alapon a nyereszkedési és jövedelmeztesítési élv teljes kizárásával takarékpénztár létesítését veszi célba, mely a tisztviselőknek személyi megbízhatóságára alapított kölcsönök nyújtásával fog foglalkozni.

5. Az összes üresedésben levő állami állásokat nyilvántartja, a magán hivatalok igazgatóit és főnökeit pedig felkéri, hogy intézketeikben betöltendő állásokat a szövetségnek jelentsék be és az állásokat a szövetség által ajánlott tagokkal töltsék be.

6. Nyugdíjpótló egyesületet szervez.

3. §.

Az országos pártpolitika a Szövetség működéséből ki van zárva.

4. §.

A Szövetség állandó helyiséget tart fenn, szakirányú könyvtárt létesít, befolyásával az összes fürdőhelyek igazgatóságától a liga tagjai részére kedvezményt eszközöl ki.

Az összes kedvezményeket a szövetség tagjai szabadon vehetik igénybe, ugyszintén díjlanul kapják a tagok a szövetség által kiadott lapot, mely a tisztviselői kart érdeklő minden kérdést tárgyalni fogja, különös tekintettel a külföldi jogállapotokra.

5. §.

A Szövetség jövedelmét képezik a tagsági díjak és az esetleges segélyek, adományok.

6. §.

A tagság, valamint a tagsági jogosítvány egyféle. A Szövetségnek tagja lehet minden fedhetetlen előéletű magyar honos, akit az államnak, törvényhatóságoknak, városoknak, községeknek, egyesületeknek, uradalomoknak és magánvállalatoknak, cégeknek, nemkülönben valamely bevett egyháznak szolgálatában áll és a választmány által a tagok közé felvétetik. Tagja lehet továbbá a Szövetségnek az, akinek érdeke az egyetemes tisztviselői kar érdekével azonos és akit a választmány a tagok közé felvesz.

7. §.

A tagok tagsági díja évi 4 — négy — korona, mely felvételi részletekben is fizethető. A szövetség megalakulása után egy éven túl belépő tagok két korona felvételi díjat is tartoznak fizetni.

8. §.

Aki a Szövetségnek tagja akar lenni, sajátkezűleg aláírt nyilatkozatot köteles a titkári hivatalhoz benyújtani. E nyilatkozat a Szövetség helyiségeiben legalább 14 napon át kifüggesztendő, azonkívül a Szövetség hivatalos lapjában közzéteendő. Minden tag jogosítva van a jelentkező ellen a választmányhoz, címelve a titkári hivatalnál kifüggesztést beadni. A titkár a tagul belépni óhajtó nyilatkozatát az esetleges kifogásokkal együtt a választmány elé terjeszti, mely zárt ülésben, titkos szavazással dönt. A választmánynak a tagfelvételt ügyében hozott bármely irányú határozatát 10 választmányi tag az igazgatósági választmányhoz megfellebbezheti. Az ajánlott felvételnek megtagadása esetében pedig az ajánló tagok bármelyike és a visszautasított is bír felelkezési joggal. A választmányi tagok által beadott felelkezés halasztó hatálylyal bír. Az igazgatósági választmány a jogszürlég megfellebbezett felvételi kérdésekben minden vita kizárásával egyszerű szavazással dönt.

9. §.

A belépő tagnak kötelezettsége két évre terjed. Aki ez időnek leteltével a Szövetségből ki akar lépni, tartozik ezt a szándékát legalább három hónappal a két évnek letelte előtt a választmányban írásban bejelenteni, különben tagsági kötelezettsége még egy évig fennáll. A későbbi időben való kilépés is csak három hónapi felmondás után lehetséges.

A tagsági díjnak fizetésével hátralekos tagokat a pénztáros és ellenőr közös jelentése alapján a választmány a tagsági díjnak megfizetésére szólítja fel. Aki létszeri írásbeli felszólítás dacára sem fizeti meg tagdíját, azt a választmány — a Szövetség jogainak fenntartása mellett — a tagok sorából töröltheti. A választmány ebbeli határozatát egyszerű szavazattöbbséggel végérvényesen hozza és egyben utasítja az ügyészt, hogy a kizárás napjáig esedékessé vált díjakat bíról uton hajtsa be.

Az ílykép kizárt tag újból csak a választmány egyhangú határozata alapján vehető fel a tagok közé.

A tagdíjjal hátralekos tag a Szövetség által nyújtott kedvezményeket addig, míg hátralekját ki nem fizette, nem használhatja.

10. §.

Aki a Szövetség helyiségeiben, vagy a társadalmi életben szavai vagy tettei által a Szövetség czélját, érdekeit, tekintélyét sérti vagy csorbítja, az a Szövetségből kizárandó. A kizárási indítványt az elnökség bármelyik tagja, legalább 10 választmányi tag, vagy legalább 100 rendes tag teheti meg. A kizárási indítvány az érdektel felnek nyilatkozás czéljából kizárható és csak a nyilatkozás után, de ha egy hónappal azután nem érkezik, a nélkül is dönt a felett a választmány.

A választmányban zárt ülésben titkos szavazással hozott ezt a határozatát az elnökségnek

bármelyik tagja, az indítványt tevőknek legalább fele, az igazgatósági választmányhoz megfellebbezheti, mely a választmány határozata felett minden vita kizárásával egyszerű szavazással dönt.

11. §.

A Szövetség által létesítendő internátusok és üdülő házak szervezettel külön szabályzat állapítja meg.

E szabályzat kidolgozására az alakuló közgyűlés egy 8 és egy 5 tagú bizottságot küld ki, mely magát 11—11 tagra kiegészítvén, az igazgatósági választmányhoz javaslatot tartozik benyújtani. E javaslat az igazgatósági választmány észrevételeivel, esetleg külön véleményével együtt az e célból összehívandó rendkívüli közgyűlés elé terjesztetik, mely az Országos Tisztviselő-Szövetség által létesített internátusok és üdülőházak szabályzata cím alatt véglegesen megállapítja a létesítendő internátusok és üdülőházak szervezettel és azt jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszterhez felterjeszti.

Az internátusok és üdülőházak költségeihez a Szövetség tagjai kötelezőleg igénybe nem vehetők.

12. §.

A Takarékpénztár.

A Szövetség által szervezendő takarékpénztár szabályzatát hasonlóképen az alakuló közgyűlés által e célra külön kiküldött és magát 15 tagúvá kiegészítő 11 tagú bizottság állapítja meg.

Irányadó elvül a következők szolgálnak:

a) A takarékpénztár a Szövetséggel szervi összeköttetésbe nem hozható, a nyereszkezdési szándék és a jövedelmezőségi elv teljes kizárásával, részvénytársasági alapon szervezendő.

b) Sem a Szövetségnek tagjai, sem a hitelt keresők részvények jegyzésére nem kötelezhetők, a takarékpénztár a megszavazott hitel levonás nélkül folyósítandja.

c) A részvények névértéke és ennek befizetési módzata úgy állapítandó meg, hogy a felszerényebb fizetésű tisztviselőnek is módjában álljon egy részvényt jegyezni.

d) A takarékpénztár a tisztviselőknék főleg személyi megbízhatóságukra alapított kölcsönöket nyújtson és a költséges életbiztosítást ok nélkül ne követelje.

e) A takarékpénztár feleslegre csak a kamatláb leszállítására és a kezesek mellőzhetőse végett létesítendő veszteségi alapra fordítható.

f) A takarékpénztár lehetőleg más intézettől függetlenül, önálló szervezettel létesítendő. Ideiglenesen más takarékpénztárral kapcsolatban is létesíthető azonban, ha a takarékpénztári működés így előbb volna megkezdhető.

13. §.

A tagok jogai.

Minden tag jogosítva van:
a) A tisztviselői karl érdeklő ügyekben a választmányban indítványt tenni, panaszt emelni,

közérdekű vonatkozású magánügyeiben a Szövetség erkölcsi támogatását igénybe venni, amennyiben pedig tisztviselői minőségében szenvedne sérelmet, a Szövetség ügyészét díjtalanul igénybe veheti.

b) A Szövetség által szervezendő állásközvetítő irodát díjtalanul igénybe veheti.

c) A Szövetség által létesítendő internátusokat, üdülő házakat, takarékpénztárt, az ezekre vonatkozó külön ügyrend értelmében igénybe venni. Ez ügyrend azonban a Szövetség tagjait részvények jegyzésére, avagy valamely hozzájárulási átalány fizetésére nem kötelezheti.

d) Minden tag új tagokat ajánlhat, a közgyűléseken az ügyrend betartása mellett indítványozó, szavazó, cselekvő- és választó-joggal bír, a választmányi határozatok ellen az alapszabályban felsorolt esetekben és módon a közgyűléshez felebbezással élhet.

e) A Szövetség hivatalos közlönyét díjtalanul kapja.

14. §.

A Szövetség vezetése.

A Szövetség ügyeit, amennyiben azokat az alapszabályok a közgyűlés hatáskörébe nem utalják, az elnökség, az igazgatósági választmány, a nagyválasztmány és tisztikar vezetik, akik intézkedéseikért úgy erkölcsileg, mint anyagilag a közgyűlésnek egyetemlegesen felelősek.

15. §.

Az elnökség áll 11 alelnökből, 11 alelnököt és a főtitkárból, akik közül 8 elnököt, 9 alelnököt és a főtitkárt, a rendes közgyűlés (első ízben az alakuló gyűlés), 3 elnököt és 2 alelnököt pedig az igazgatósági választmány választ három évre olyképp, hogy az elnökségben lehetőleg minden tisztviselői osztály képviselve legyen.

16. §.

Az igazgatósági választmány áll 90 rendes és 30 póttagból, akiknek felét a közgyűlés, első ízben az alakuló közgyűlés, másik felét a nagy választmány választja. Az elnökségnek és a tisztikarnak tagjai egyszersmind az igazgatósági választmányok is tagja. Elnöke az elnökségnek egyik tagja, esetleg a főtitkár.

17. §.

Az igazgatósági választmányt ülésre rendszert az elnökségnek valamelyik tagja a főtitkárral együtt hívja össze minden hónap első felében, szükség esetében azonban a választmány többször és egyedül a főtitkár által is összehívható. Az igazgatósági választmány 20 tagjának kívánságára bármikor rendkívüli ülés hívandó össze. A rendkívüli választmányi ülésben csak az a tárgy kerülhet döntés alá, mely miatt az ülés összehívott.

Az igazgatósági választmány határozatképes, ha legalább 10 választmányi tag van jelen. Ha ennyi tag meg nem jelent volna, új választmányi ülés hívandó össze, mely a meghiusult ülés napi-

rendjére kitűzött tárgyak felett a jelenlevők számára való tekintet nélkül határoz.

18. §.

Az igazgatósági választmány hatáskörébe, illetőleg munkakörébe különösen a következő teendők tartoznak:

a) A tisztviselőket érdeklő kérdéseknek általában napirenden tartása, a szolidáris együttérzés és működés biztosítása és mindama intézkedések megtétele, melyek az egyetemes tisztviselői kar érdekét előmozdítani alkalmasak.

b) A tagok részéről benyújtott indítványok, valamint a nagy választmány által előterjesztett panaszok tárgyalása, ezek, feletti határozathozatal.

c) A szövetség hivatalos lapjának szerkesztése feletti felügyelet gyakorlása.

d) A tagok felvétele és kizárása tárgyában hozott választmányi határozatok ellen beadott felebbezések elbírálása.

e) A közgyűlések elé terjesztendő évi költségvetési javaslatnak és zárszámadásnak, valamint a pénztáros és ellenőr által minden évben elkészítendő vagyonleltárnak felülbírálása.

f) Az évi költségvetés keretén belül a havi költségvetésnek megállapítása, valamint 1000 koronáig terjedő rendkívüli szükségletnek kiutalása.

g) Szerződések kötése vagy felbontása és általában minden olyan rendelkezés, melyeket az alapszabályok a közgyűlésnek fenn nem tartottak.

h) A főtitkár kérelmére a szükséghez képest segédhivatalnokokat alkalmaz és megállapítja ezeknek fizetését.

i) Ugyancsak megállapítja azokat a költségeket, melyek a Szövetség megalakultáig felmerültek és melyeket az ideiglenes választmány megállapított.

k) Megállapítja saját és a nagy választmány ügyrendjét, melyek azonban az első rendes közgyűlés elé terjesztendőek jóváhagyás végett. A közgyűlésen jóváhagyott ügyrend csakis a közgyűlés által változtatható meg. Ez ügyrendbe felveendő az, hogy a tagfelvételhez a határozatképes, illetve erre jogosult választmányok egyszerű szavazattöbbsége, valamely tag kizárásához ellenben az egész választmány $\frac{2}{3}$ -ad részének jelenléte és a beadott szavazatok $\frac{2}{3}$ -ad többsége szükséges Felveendő az ügyrendbe az is, hogy azt a Budapesten lakó választmányi tagot, aki egymásután következő három rendes választmányi ülésről igazolás nélkül elmarad, azt a választmány állásáról lemondottnak tekintheti s helyette a legtöbb szavazatot nyert következő póttagot hívhatja be.

Megfelelő intézkedés teendő az ügyrendben a tekintetben is, hogy a vidéken lakó választmányi tagoknak az ülés tárgysorozata kimerítő részletességgel küldessék meg s hogy e vidéken lakó választmányi tagok megfelelő formák betartása mellett közvetve, vagy levélileg is élhessenek szavazati jogokkal.

(Vége következik.)

Értesítők.

A Debreczeni Ref. Főiskola Akadémiai Tanszakaiak Évkönyve az 1906—1907. iskolai évről. Közzéteszi Haendel Vilmos dr., akadémiai igazgató. A megszokott gazdag tartalommal és díszes köntösben jelent meg a debreczeni akadémia értesítője. Az első lapokon találjuk dr. Haendel Vilmos rektori székfoglaló értekezése „Államkapcsolatok és parlamenti kormány” címen. A nagy tudásra és fényes jogi ismeretekre valló munka méltán érdekelheti a jogászokat. Második helyen olvastuk nagy élvezettel Tóth Károly dr., jogtanár székfoglaló értekezését. „A magánjogi jogvédelem a kereskedelmi jogban”. Majd az adatok következők az 1906—7. év történézeihez. A főiskola alkotó részei, kormányzása, valamint az akadémiai tanszokok tanrendje, a vizsgálati bizottságok, gyűjtemények, intézetek gondviselői, főiskolai rendes- és segédhivatalnokok, alapítványok, a pályázatok eredménye, a pályátételek; a hallgatók névsora után becses statisztikai adatokat találunk a tanuló ifjúságról, ifjúsági egyletek életéből, a könyvtárak szaporodásáról és a jutalmazott tanulókról. A tápintézet az elmúlt iskolai évben is áldásosan működött. Az egészségügyi viszonyokról Trocsányi Béla dr. akadémiai orvos-tanár számol be; végül az igazgató tájékoztatót közöl az 1907—8. iskolai évre. Az akadémiai hallgatók legmagasabb száma 371, legalacsonyabb száma 333 volt az elmúlt iskolai évben. A tápintézetben 37 hallgató teljesen ingyenes ellátást kapott, míg 68-an 60 kor., 116 100 kor. és 115-en 180 korona évi ellátási díjat fizettek.

A debreczeni ref. főgimnázium értesítője az 1906—1907-ik iskolai évről. Közli: Karai Sándor igazgató. A debreczeni református főgimnázium 1906—1907. évi értesítőjében Csürös Ferenc dr., főiskolánk nagy tudású tanára nagyobb szabású tanulmányt ír A debreczeni Fávészkönyv és irói címen. A fentartó és kormányzó testület, a tanárkar, a tananyag és tankönyvek, az írásbeli dolgozatok tárgyai, a tanárok irodalmi és más szakszerű működése, a gyűjtemények szaporodása, az iskolai jótétemények, az ifjúsági egyesületek, a tanulók névsora és osztályozása, a statisztikai adatok, az intézet múlt, évi történeti adatai, a jövő évről szóló tájékoztató, a tápintézet és a jövő évben használandó tankönyvekről szól az egyes fejezetekben az értesítő. Az 1906-ik tanulói évben felvettek összesen 631 nyilvánt. és 21 magántanulót, összesen 652. Ebből kimaradt 33, vizsgáttanul maradt 7. Vallásra nézve ref. 542, ág. ev. 26, unitárius 1, róm. kath. 11, gör. kath. 1, izraelita 31; helybeli volt 372, megyebeli 29, más megyebeli 211. Az előmenetelt tekintve, általános jeles osztályzatot kapott 70 tanuló; általános jó osztályzatot 164; általános elégséges osztályzatot 274; egy tantárgyból bukott 30; két tantárgyból 45; több tantárgyból 29; összesen 104. Magaviseletrre nézve 522 jó és 69 szabályszerű osztályzatot nyert. Megjegyezzük itt, hogy a tanári kar nagy irodalmi munkásságot fejtett ki az év folyamán és az intézet Karai Sándor igazgató bölcs vezetése alatt, a taná-

rok lelkiismeretes buzgalma folytán az ország első tanintézetei közé tartozik.

A debreczeni jótékony négyelet által létesített nőipariskola értesítője az 1906—1907. tanévről. Szerkesztette: Kubek Erzsébet igazgató. A debreczeni jótékony négyelet által létesített nőipariskola hézagpótló intézmény városunkban. Évről-évre emelkedik és ma már az ország első mintaintézete. Az év folyamán az intézetbe beiratkozott 73 növendék és pedig a himző-osztályba 27 rendes és 9 rendkívüli, a fűhervarró-osztályba 16 rendes és 7 rendkívüli, a ruhavarró-osztályba 30 rendes és 16 rendkívüli növendék. A jövő évi beiratást szeptember 2-án kezdik meg. A beiratkozni akarók szülőikkel vagy gyámjukkal jelenjenek meg és mutassák be iskolai bizonyítványukat. Tanítási díj elengedésben csak jó előmenetelű növendékek részesülnek az esetben, ha szegénységüket hatóságai bizonyítvánnyal igazolják.

Hírek.

— Személyi hír. Körner Adolf tanácsnoknak letelvén szabadságideje, ügyosztályának vezetését átvette.

— Szabadságon. Vargha Elemér dr., polgármesteri titkár, aljegyző, a héten kezdte meg 30 napra terjedő szabadságidejét.

— Választás. Fráter Józsefet, a házipénztár nem régen megválasztott ellenőré, ki rövid városi szolgálata alatt mindnyájunk becsülését bírta, az István-gőzmalom buzabevásárlónak választotta. Az ekként megüresedett állásra legközelebb kiírják a pályázatot.

— A munka jutalma. Rácz Lajos dr., a debreczeni kereskedelmi- és iparkamara fogalmazója, értékes könyvet írt Az Ipari békéről. A kereskedelmi miniszter a nagy tudással megírt munkából, fárcája terhére, száz példányt rendelt meg.

— Előléptetés. Ó Felsége Lovag Leidl Emil főállatorvost a VIII. fizetési osztályba nevezte ki. A megérdemelt előléptetéshez őszinte érzéssel gratulálunk.

— A villamos telep építése serényen halad előre. Az utcai oszlopok felállítását is megkezdték. A villamos telep üzemé valószínűleg 1908 március havában indul meg.

— A Nagyerdő bajai. Panaszos levelet kaptunk egyik olvasónktól. A levél elmondja, hogy a Nagyerdő elhanyagolt állapotban van, a park poros, esténként még a helyi vasút állomása mellett levő lámpa sincs meggyújtva és a váróbdé alatt lobogó szabad láng is csak addig ég, míg az esti 10 órás vonat elmegy. A levelelben sok igaz dolog van megírva; magunk is látjuk, hogy a park poros, aminek oka az, hogy nincsenek az utak szemcsés kavicsokkal behintve. A fűrdőház és villák közötti fűt a kis trafik körül valóságos portenger, melyben tengődik az a sok dudva és vadfű, amely nem nevezhető a legjobb akarattal sem disznóvénynek. Az is igaz, hogy az állomás mellett levő lámpa éghetne a sámsoni vonat visszakeresztéig, mert köztudomás szerint a lámpa arra való, hogy égjen, ha már fel van állítva.

Bizony-bizony a belső park virágjai is nagyon gyarlók és egyáltalában nem válnak díszére a városi kertésznek. Pedig az idén még nincs is olyan rekkenő hőség, mint más esztendőben. Hallottuk ugyan, hogy a park fenntartására kevés összeg van előirányozva. Ha ez így van, akkor a költségvetés tárgyalásánál jó volna, ha az erdőmester rámutatna arra, hogy csekély költséggel parkot fenntartani nem lehet. Aki például látta a szegedi és kassai parkokat, az bizonyára nem fog kedvezően nyilatkozni a mi Nagyerdőnk parkjáról.

Helyettesítés. Kovács József polgármester, dr. Vargha Elemér polgármesteri titkár helyettesítésére Tóth Emil dr. aljegyzőt rendelte be.

Városi ingatlan eladása. A város az ipotályi lapon fekvő hat ház hely telkét árverés útján eladja. A tanács tegnap elhatározta, hogy az árverést, négyezredenként 16 korona kikiáltási ár mellett, szeptember 12-én tartja meg.

A Petőfi dalos-egylet ünnepe. A Petőfi dalos-egylet augusztus hó 2-án, a debreceni csata évfordulóján, délután a főiskolai Petőfi-szobornál énekel, este pedig a nagyerdői Dobos pavilonban estét tart. Mint más években, úgy az idén is bizonyára sokan fognak részt venni úgy a délutáni kegyeletes ünnepélyen, mint este a mulatságon.

A muzeumi bizottság ülése. A muzeumi bizottság 1907. év július hó 27-én, szombaton d. u. 5 órakor, Hatvan-utca 23. sz. házában, a Csokonai-kör termében ülést tart. Tárgy: A városi költség-előirányzatba leendő beillesztés végett a muzeum 1908. évi költségvetése s folyó ügyek.

Megfelebbezett közgyűlési határozatok. A törvényhatósági bizottsági közgyűlés elhatározta a Baik—Szilágyi-féle 10 hold föld eladását. Ezen közgyűlési határozatot Márk Endre bizottsági tag megfelebbezte, míg a bizottsági közgyűlés egy másik határozatát, mellyel a Szedlák és Vámos cégnek a szállított ruhák után drágasági pótlékokt szavazott meg, Bakóczi János felebbezte meg. Megvalljuk, hogy ez utóbbi felebbezés okát nem tudjuk belátni, nem is egyéb az, mint pusztá akadékoskodás, mivel a nevezett cég jogos óhajátását a közgyűlés méltán teljesítette.

Az 1707-iki drágaság. Való igaz, hogy most drága világot élünk, bár megnyugtathat bennünket az, hogy kerek 200 esztendővel ezelőtt sem volt jobb világ Debreczenben. A városi tanács jegyzőkönyvében ugyanis a következő feljegyzést találjuk: *Drágaság.* Egy fejer kenyér 3 frt, egy köből buza 20 frt, egy köből árpa 6 frt, közönséges kenyér 2 frt 10 dénár, egy itce bor 1 frt 20 dénár, egy itce vaj 2 frt 70 dénár; egy óz 7 frt, egy itce hárj 1 frt 50 dénár, egy font hal 36 dénár, egy itce méz 1 frt 80 dénár, egy gvenge bárány 3 frt 60 dénár, egy tyuk 90 dénár, nyirviznek csebre 3 frt 60 dénár; napszámot kaszásnak egy napra 6 libertás, gyűjtőnek 4 libertás. Ha valaki többet ad, vagy fejér pénzzel fizet, concivilásának amissiójával és 200 frt bírságumot fizet.

Szerkesztői üzenetek.

Spektátor. Elovastuk a beklődött cikkelyt és mivel bírálatot méltóztatni kérem, a következőket feleljük: Nem tudjuk elhinni, hogy a Hortobágy hasznosításának a jelzett módon való keresztülvételével az állattenyésztés tönkre menne. Ellenkezőleg áll a dolog és est már nem egy alkalommal bebizonyítottuk számunkkal és a szakértők nyilatkozatainak bemutatásával. Ami pedig a tulajdonjog kérdést illeti, az már

tisztázva van. Állam nem lehet az Államban. Ami végül azon aggodalmát illeti, hogy a Hortobágy hasznosítása elmergesíti a kedélyeket, pusztán egyéni vélemény, de ha még is úgy volna, csak sajnálkozni lehetne e felett, mert be nem látni azt, hogy a mostani hortobágyi gazdasági és legeltetési rendszer meg nem állhat — valóban csodálatos dolog. Egyéb-iránt, ha megmegtöztetik engéni a cikkely megrövidítését, és esetében, habár merőben ellenkezik is a mi felfogásunkkal, helyt adunk annak.

Részvényes. A közgyűlés elhatározta az illető föld eladását; igazán csodáljuk az űn e felett való méltatlankodást, mert, mint a közgyűlési jegyzőkönyvből olvassuk, űn is megszavazta az eladást.

Főfelváltás. Szívesen hozzájárulok a mozgalmhoz, vezetőszerepet azonban nem vállalhatok, részben hivatalos, részben magán elfoglaltságom miatt. Ha kell tollal, ha szükséges személyes megjelenéssel is védelmezem a ti álláspontotokat. Valamit csaknyag tenni kell, a siker azonban csak akkor lesz biztos, ha egytűt tartunk. A másik dologra nézve nem lehetek veled egy nézetben, mert a szeparatistikus törekvéseknek sohasem voltam barátja. Levélben többet.

F. S. Helyben. Alkalmom adtán mint becses adatot felhasználom a forrás megjelölésével: Bizonyára sokan lesznek, akik a cikkelyből okolni fognak.

G. S. Szoboszló. Az illető urat nem ismerjük, de ha ismerünk is, információit felüle nem adhatnánk, mert egyesek magánéletének kinyomozásával nem foglalkozunk. Egyébként úgy mondják, hogy az illető vagyonos ember.

223/1907. vrs. sz.

Pályázati hirdetésny.

Debreczen szab. kir. város törvényhatóságánál egy rendőrőfkapitánysági iktatói állás jött üresedésbe, mely állás Debreczen sz. kir. városnak az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi bizottsági rendes közgyűlésen választás útján fog betölteni.

Ezen állás évi 1500 korona fizetés és 500 korona lakbérből álló javadalmazzal van egybekötve.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják s a törvényben előírt minősítést kimutatni képesek, hogy okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez, f. évi augusztus hó 21. napjának dulután 5 órájáig anynyival is inkább benyujtsák, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ez alkalommal a választás folytatán esetleg üresedésbe jövő állásokra is pályázat nyitattik.

Debreczen, 1907 július hó 17.

Weszprémy Zoltán,
főispán.

9678. és 10,694. sz.

1907.

Pályázati hirdetésny.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa a koronázási emlékkünnep alkalmával létesített alapítvány művészi célra szánt 600 koronás ösztöndíjára az 1907—8. évre nyilvános pályázatot hirdet s felhívja mindazon, elsősorban debreczeni illetőségű, szegényebb sorsú egyéneket, kik a művészet bármelyik ágában szerzett ismereteiket, tanulmányikat közép vagy felsőbb szakiskolákban tovább fejleszteni óhajtják, hogy ezen ösztöndíj elnyerése iránti kérvényüket okmányokkal s esetleg már kész műveikkel kellőleg felszerelve a polgármesteri titkári hivatalba f. évi aug. hó 10-ik napjának d. e. 12 órájáig annál is inkább adják be, mert a később érkező kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1907. július 15.

A városi Tanács.